

עת"א 2430/02 - טובי פרץ נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-02-2430 פרץ(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוטר	טובי פרץ,
נגד	1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המופנית נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו לשילובו בסביב חופשota.

נימוקי הבקשה

- על אף שהעוטר ריצה כבר יותר מחציית עונש המאסר שנגזר עליו, הוא אינו יוצא לחופשota.
- עתירה קודמת שהגיש העוטר לעניין החופשות נדחתה בשל מידע מודיעיני המצביע על קשרים עם גורמים עבריניים ונטילת חלק בפעולות פלילית.
- העוטר מתנגד למופת, נטל חלק במגוון קבוצות טיפול, פעיל בתעסוקה ולא עבירות ממשמעת.
- הנימוק לדחית בקשתו המנהלית נשוא העטירה, הוא אותו נימוק עליו הסתמכה המשיבה בדחויתה את בקשתו הקודמת- מידע מודיעיני שלילי.
- המידע המופיע לעוטר הינו שקרי ומשולל כל יסוד.
- הعبירות בגין מרצה העוטר את עונשו נ עברו לפני כעשור, כאשר במשך תקופה ארוכה ובמהלך ניהול משפטו היה העוטר משוחרר.
- עוד טען העוטר כי ניתן לאין את מסוכנותו בחופשota לאור אי-יות העורובה אותה הוא מציע.

כתב התשובה

הגורם המנהלי שדן בבקשתו של העוטר ליציאה לחופשota החליט, ביום 17/1/19, לדחות את בקשתו בשל

עמוד 1

התנגדות משטרת ישראל.

ההחלטה המנהלית ניתנה זמן קצר לאחר ההחלטה השיפוטית בעתרה קודמת של האסיר, ההחלטה מיום 12/12/16, במסגרתה בחר בית המשפט את המידעים הסודיים ואת עמדת משטרת ישראל.

הגם שלא התקבל מידע חדש לאחר ההחלטה השיפוטית מיום 12/12/16, הרי שנוכח אופיו של המידע, מהימנותו וערכיותו, מדובר במידע שכוחו יפה להיום ו"טרם נס ליחס".

על רקע המידעים האמורים, ההחלטה המנהלית אינה חריגה ממתחם הסבירות.

דין

העוור מריצה עונש מאסר של שנתיים ו- 9 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות מרמה וUBEIRUT MAS.

ב"כ העוור הlein על כך שהמשיבה לא עשתה דבר על מנת לבדוק את אמיתיות המידע.

במהלך הדיון הציג ב"כ העוור מכתב של ק.משטרה לשעבר אשר פרש בשנת 2005 בו הוא מודיע כי הוא מוכן לשמש משמרן של העוור ולעורר לוכך שהעוור יקיים את תנאי החופשה.

בדומו בעתרת אסיר, תפקידו של בית המשפט המנהלי הינו אך לבדוק את תקינותה וסבירותה של ההחלטה המנהלית. הביקורת השיפוטית היא ביקורת על חוקיות החלטת הנציב (רע"פ 2410/03 מ"י נ' רוני לוי, ע.ע.א 1955/97 מ"י נ' יוסף עטר).

השב"ס, כרשות מנהלית, אינו כפוף לכללי הראות הרגלים, כי אם לכלל "הראה המנהלית", לפיה רשאית רשות מנהלית לקבל כל ראה שאדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחת והוא סומר עליה (בג"ץ 9993/03 דלאל חמדן ואח' נ' מ"י, מיום 9/2/05).

בהתאם האסיר מסווג בקטgorיה ב/1, דרישה קבלת עמדת וחוות דעת משטרת ישראל לפני יציאתו לחופשה. משטרת ישראל מתנגדת.

על פי "פקנ"ץ החופשות" 04.40.00, סעיף א'2 לפרק א' "חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובות הנהה מבין טובות הנהה המנויות בטקונה 19 לתקנות בתיה הסורה, התשל"ח - 1978, הנתונה לשיקול דעת".

חשיבותה של הנטבה של חופשה, הוכרה בפסקה, אך עדין מדובר בהטבה ולא בזכות, שהרי חרותם של האסיר נשללה במסגרת גזר הדין בו נגזר עונשו.

ההחלטה בדבר יציאה לחופשה, הינה החלטה מנהלית, כאמור.

כל ביקורת על החלטה של רשות מנהלית, בית המשפט אינו שם את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת (**רע"ב 09/2010 פלוני נ' שב"ס, רע"ב 01/2003 בולש נ' שב"ס**).

מטעם זה, אין דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות שעוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה, אלא במקרים חריגים, שעוניו של העוטר אינם נמנים עליהם (ראה והשווה **רע"ב 2410/93 רוני לוי נ' שב"ס, רע"ב 07/2007 פלוני נ' מ"י**).

מסוכנות הנקבעת על ידי הגורם המרכזי הינה שיקול מרכזי בהחלטת המשיב לעניין יציאתו לחופשה של אסיר. בהעדר סטירה בולטת מאמות מידע של שיקול דעת סביר, לא יתערב בית המשפט (**רע"ב 4581/04 שركיה נ' שב"ס, רע"ב 16/2003 זוזליה נ' שב"ס**).

"**מידע מודיעיני**", על פי "פקנ"צ החופשות" פרק ב' סעיף יב3(א) :

"**מידע מודיעיני** - מידע מודיעיני מהימן מהשב"ס או מהמשטרה או מכל גורם מודיעיני אחר אודות האסיר שנתקבל במהלך תקופת מאסרו, כאשר יש בו כדי להצביע על מסוכנותו של האסיר לשלוום הציבור או לביטחון המדינה או להמשך עיסוקו בפליליים".

מידע מודיעיני אינו בעל תאריך תפוגה קבוע. לעיתים, מידע יעמוד בתקופו, אף פרק זמן ממושך, שכן מזמן בו יעמוד בתקופו המידע, תלוי בנסיבות הקונקרטיות בעניינו של כל אסיר (**רע"ב 13/2004 יעד חלייל נ' מ"י**, החלטה מיום 13/3, **רע"ב 15/2004 גיא וברמן נ' שב"ס החלטה מיום 15/2/23**).

קביעת מהימנותו של המידע שנאסף, היא עניין המסור לגורמים המוסמכים ברשות המנהלית. לפיכך, לא יחליף בית המשפט את שיקול דעת הרשות המנהלית, כל עוד נעשה הדבר בהליך ראוי על ידי הגורם המנהלי המוסכם.

החומר הסודי - המידע, הוצגו אך לעניין בית המשפט בהסכמה, והדבר אפשרי ומקובל. מקום שאין העוטר מסכים להגשה תחול "חזקת תקינות ההליך המנהלי" וחזקה שההחלטה נתקבלה כדין, ועל הטוען להיפך, להפריכה (**רע"ב 07/2007 אחולאי נ' מ"י**).

לאסיר יש הזכות לקבל הסבר כללי (פרפרזה) על מהות החומר, ב מגבלות המתחייבות, והסביר כזה קיבל העוטר.

עינתי בחוות הדעת המשפטית ובמידעים המזוכרים שם. מחוות הדעת עולה שהעוטר היה מעורב בפרשיה גדולה ומוסעפת, והרשע בכך שגביה כספים שלא כדין מנ廷נים זרים ובהלבנתה הון. לעוטר קשרים ויכולות פליליות אשר מעלים חשש כי אם יצא לחופשה, הדבר עלול להיות פלטפורמה להמשך פעילות וליצירת קשר עם "קולוגות", על אף המגבלות הוחלות על אסירים בחופשה, לרבות תנאי החופשה.

בחלק הסודי של חוות הדעת קיימים פרטימ באשר לקשרים ולמחלקות עם "שותפים". מפורטים שמות "בכירים" בעולם הפשע שהתערבותם הוכחשה.

המידע הוגדרו על ידי הגורם המוסמך כבעל **"מהימנות גבוהה"** ו**"ערךיות גבוהה"**.

תוקףם של מידע אלה לא פג.

ב"כ העוטר ביקש "להפיג" את מסוכנותו של העוטר בכך שהציג ערבי ושמורן **"aicouthi"**. הצעה דומה הוצאה על ידי העוטר גם במסגרת הדיון בעתרה הקודמת שנדחתה.

בדין אז, לא התעלמתי מחשיבותה של טענה זו ולפיכך הורייתי למשבה לבדוק ולשקל האם יש בהצעת "משמעותים איקותיים" להפיג את המסוכנות באופן שתאפשר חופשה, ولو בתנאים.

משטרת ישראל בדקה, התייחסה עניינית והגישה תשובה משלימה, לפיה אין בכך כדי לשנות מעמדתה.

כידוע, לא כל מידע בשב"ס **"מתרגם"** לכטב אישום או להליך משמעתי. לאו דווקא משום "חוסר ראיות" או משום "חוסר עניין לציבור" או משום שנמצא שהמידע איננו אמיתי, אלא מתוך שיקולים מערכתיים ומודיעניים המדריכים את השב"ס בהנהלותו ובעשלה אם **"להתקדם"** עם המידעים.

המידע בעינו של העוטר אינם סתמים ו**"סתומים"**, אלא מפורטים דיים כדי לקבוע שאכן מדובר ב**"מידע"** ממשעונו, שהרשויות המנהליות רשויות להסתמך עליו.

המידע אמנים אינם חדשים, אך חוות דעת משטרת ישראל הינה מעודכנת.

סיכוםו של דבר, לא מצאת פגם מנהלי בהחלטת הרשות המנהלית מצדיק התערבות שיפוטית.

העתרה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, בהעדך
הצדדים.